

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

21. An Confessarius virtute lubilæi possit absolvere à casibus Episcopo reservatis? Et an hoc etiam extendatur ad casus, & censuras reservatas ab Episcopo, etiam post lubilæi publicationem? Ex p. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Sacerdoti illi, de præb. in 6. dicitur potestatem ex priuilegio datam ad prouidendum de maiori præbenda non esse extendendam ad minorem præbendam. Tertiò, quia quando conceditur priuilegium ad dispensandum in votis, solerit in nonnullis copcedi etiam ad dispensandum in iuramentis, Signum ergo est, necessarium esse tale priuilegium expreßum. Hæc opinio est satis probabilis.

2. Sed ego contrariae tanquam probabilior adhaereo, quam tunc Basilius Pontius de matrim. l.8. c.11. num. 1. Surarz de Religione, tom. 2. lib. 6. cap. 14. an. 19. Dico igitur delegatum potestatem in votis dispensandi, illaque comunitandi, extendi tum ad iuramenta pia absolute facta, tum ad vota iuramento ex proposito confirmata, ut etiam ad vota iurata, tametsi iuramentum & votum eiusdem materia concomitante se habeat; & ratio est, quia si solum esset votum, dispensabile esset, etiam si solum esset iuramentum, ex eo autem quod sunt concomitantes illa duo vincula, unum non mutat suam naturam ex consortio alterius; ut si quis tenetur irregularetur ex homicidio casuali, & ex voluntario, haec coniunctio non tollit, quominus possit in casuali Episcopus dispensare iuxta formam Tridentini, & hanc sententiam probabilem vocat Filiiatus tom. 2. tract. 26. c. 9. n. 256. & Sanchez ubi supra, C. 14. n. 21.

3. An verò si facultas delegata dispensandi, aut
committandi, esset limitata ad unicum votum, tunc
posset aucteri iuramentum de eadem materia illi con-
comitante adiungētur. Respondet Suarez lib. 6. de voto,
c. 14. n. 21. non posse tolli nisi adiungētum accessoriō : at
verò Sanchez l. 8. de matr. diff. 2. c. 53. n. 21. tenet pos-
se utrumque tolli, & suadet ratio adducta n. 21. quia
scilicet sublatio yoto, seu remissa promissione, tollitur
etiam indirecte iuramenti vinculum.

R E S O L . X X .

An virtute Iubilat possit Confessarius commutare iuramentum soluendi usurias, aut metu iniusto extortum?
Et an possit Confessarius virtute Iubilat commutare vota in favorem tertii facta nondum tamen acceptata, et v.g.
si quis vorerit se datum non Caducem certe Ecclesiam, vel
eleemosynam certa persone, aut confundram Ecclesiam, &c. sine consensu illius, in cuius favorem sunt facta? Ex part. 5. tr. 12. Ref. 7. alias 56.

Quæ hic est §. 1. **N** Egatium sententiam docet Ludouic, de la
sup. in tr. 13.
Ref. 84. & in **p. tr. 4. resol. 19.** quibus nunc addo Layman, **lib. 4. tr. 3.**
aliis §. eius **c. 11. n. 8. vbi** docet quod facultas dispensans in votis,
prima not. **a. 11. n. 8. vbi** docet quod facultas dispensans in votis,
aut illa commutandi, non attenditur ad relaxationem
& commutationem iuramentorum, per quæ nullum
ius parti, cui iuramenta præstantur, acquiritur, qualia
sunt iuramenta adiecta contractui, in quo est turpi-
do, vel iniustitia in creditore, ut est iuramentum fa-
ctum homini soluendi vsluras, aut metu extorta.

2. Sed licet haec opinio sit probabilis, non minus probabilem contrariam existimo, quam præter Trulenk, Ledesman, & Rodriguez, quos in dicta refutatio[n]e citauit, tenet etiam nouissime Bossius in *Iubileo scel. 2. cas. 6.n. 4.* ubi sic ait. His tamen non obstantibus non caret magna probabilitate affirmativa sententia, quod si facultas delegata circa vota extendatur ad talia iuramenta, cum iniuria, vel iniustitia extorta, quia cum per talia iuramenta nullum ius, nullaque obligatio acquiratur homini, cui præstantur, neque etiam secundarij; sed tota obligatio oritur, seu acquiritur Deo, qui in testem invocatur, ac proinde solus Deus sit creditor, tenerique jurans seruare iuramentum solam propter Dei honorem, & intuitu Re-

ligionis, iuramenta videntur verē inducere rationem voti, votisque æquiparati, & licet iuramenta non sint facta Deo, sed homini, quod obligationem tamē sensentur tanquam iuramenta facta Deo, cum obligent intuitu solius honoris Dei, ergo cui concedunt facultas relaxandi, vel commutandi vota, quibus promissio soli Deo acquiritur, sensentur etiam concedere haec omnia iuramenta, per quæ soli Deo obligatio acquiritur.

3. Notandum est tamen hic obiter posse Confessorum virtute lubilai commutare vota in favorem terti facta, nondum tamen acceptata, vt, v. g. si quis voulret se daturum Calicem certæ Ecclesie, vel elemodynamam certæ personæ, aut constituturam Ecclesianam in honorem talis Sancti, &c. In his casibus potest Confessarius dicta vota in alia commutare, sine confusione illius, in cuius favore sunt facta, Ita Ponitus de mar. lib. 8. c. 8. §. 1. n. 8. Filiuciom tom. 2. tr. 6. cap. 9. num. 15. Barbol. de potestate Episcopij, p. 1. alleg. 36. num. 2. Moneta de communicatione ultima volunt. cap. 6. num. 6 & alij.

R E S O L . X X I .

*An Confessarius virtute Iubilai posuit absoluere à cassio
Episcopo referuntur?
Et an hoc etiam exiendatur ad casus, & censura refe-
nuntur ab Episcopo etiam post Iubilai publicationem?
Ex p.3, tr.4 Rel.148. alias 149.*

s. i. **N**egatiuam sententiam docet Bonac. de conf. disp. l. q. 3. art. 15. n. 10. Coriolanus de conseru- seru. p. 1. sensu; art. 15. num. 7. & aliij. Ratio est, quia Clemens VIII. in Bulla quadam decreuit, ne illus pectenu ex cuiuscunque priuilegij absolutat à casibus relata- uati Episcopo.

2. Sed hæc opinio refellenda est, & idcirco merito contraria amplectuntur Zanardus in direct. part. de sacram. Panit. c.21. q.34. Floronius de casis refor. part. c.4. §.8. n.7. Henricus lib. I.3. c.14. n.9. Voglinus de casibus. tab. 1. cap. 10. §.4. Vasquez in: pars. 10. m.4. g.9. dub. 10. n.6. Reginald. tom. 1. l.8. c.5. sed. 1. m.17. Gratius p. 1. l.4. c. 15. n.28. Suarez de cons. disp. 7. sed. 1. m.10. & alijusquia cum in Jubilæis conferatur expreſſe abſolutio ad casibus referuatis Pontifici, à fortiori conuenient concessa facultas abſoluendi à cenfūris, & cibis Episcopalis. Et hanc opinionem aliqui, & optimè quidem, extendunt ad catus, & cenfuras referuatas ab Episcopo, etiam post Jubilæi publicationem.

RESOL. XXII.

An Confessarius virtute Iubilai, Bulle Cruciae, aut alterius priuilegijs posset commutare vota extra Sacramentalem confessionem?

Iatam confessionem? Et ita faciendo, an Confessarius peccet mortaliter, per doctrinam, quia in §. 2. huius Resolutionis traditur? Ex quo etiam inferitur, an Regulares teneantur per seclusum scandalum, obsernare praecepta Synodalia, & an censura Synodales per Episcopum promulgata ligent Regulares?

Et deducitur, an verba imperativa continent præceptum? Et quid dicendum est in Conciliis, & Decrevis Pontificis, an verba imperativa semper accipienda sint præceptua? Ex p. 5. tr. 12. Rel. 36.

§. 1. A Firmatium sententiam esse probabilissimam & tutam in praxi, satis docui in 3. part. Quod tract. 2. ref. 9. & iterum in 4. p. tr. 4. ref. 8. cum multo
longiori ratione.

§. 1. A Ffirmatiuam sententiam esse probabilem & tutam in praxi, satis docui in 3. part. Quod tract. 2. ref. 9. & iterum in 4. p. tr. 4. refol. 8. cum multis Doctoribus, quibus nunc addo illos, quos citantur, &